

Vzpomínky

Pavel Callta

Vzpomínám, na to, co bylo,
Na všechno to, co se mi do paměti vrylo,
Proto píšu dál, co teď v hlavě mám,
Fortissimo.

Řekni: Co je tvojí nejsilnější hodnotou....
Je to kariéra nebo vize s rodinou,
O tom poslední dny často přemýšlím,
Jednou vím a potom zas vůbec netuším.

Nejdůležitější je, aby nás bavilo žít,
Bez touhy k životu to je jak cyankáli pít,
Mít rád taky sebe, potom ostatní,
přijde samo, říkám tomu vnitřní vítězství.

Vzpomínám na svůj první koncert v Rock Café,
Pár lidí jako pár kostek do kafe,
Zvláštní, jak si člověk tolik pamatuje,
I když nás minulost někdy tak trochu svazuje.

Díky vám jsem už nějakou dobu na scéně,
Od první skladby věděl jsem,
že to chci dennodenně,
Hudba, texty, psaní, koncerty a lidi,
Roztáhnout křídla jako Jack na lodní přídi.

Vzpomínky zůstávají, zůstávají,
Byť život proudí a proudí dál,
V srdci to zůstává, zůstává,
Je to v nás, je to v nás!

Když jsem byl v Belgii a na vysoký studoval,
Pamatuju, že mi táta vždycky povídal:
"Kup si kytaru a koukej tam trénovat,
Abys mohl psát hudbu a koncertovat".

Díky moc, tati je to tvoje zásluha,
I když jsi měl svoje mouchy, byl jsi opora,
Proto vážit si rodičů každým dnem,
To díky nim jsme tady, za to vděčnej jsem.

Vzpomínky vytváří pocity,
A tvoje pocity reflektují, kdo jsi ty,
Ty vytváříš svoje scénáře,
Kde je psáno, kdo ti vidí do tváře.

Nechci to zásadní zapomenout,
Všechno mě posouvá dál za svou vyvolenou,
I když to bylo třeba zlý, stále jít za pravdou,
A proč si neudělat ze života dovolenou....?

Vzpomínky zůstávají, zůstávají,
Byť život proudí a proudí dál,
V srdci to zůstává, zůstává,
Je to v nás, je to v nás!

Vzpomínky zůstávají, zůstávají,

Byť život proudí a proudí dál,
V srdci to zůstává, zůstává,
Je to v nás, je to v nás!

Vzpomínky zůstávají,
Byť život proudí dál,
V srdci to zůstává,
Je to v nás, je to v nás!

Vzpomínky zůstávají, zůstávají,
Byť život proudí a proudí dál,
V srdci to zůstává, zůstává,
Je to v nás, je to v nás!....